

bes for andre geistlige Embedsmænds Vedkom-
mende; men selvfølgelig kun gennem en Dom.
Jeg har for min Person ikke nogen Betænke-
lighed ved, at det kun gennem Domstolenes
Prøvelse bliver muligt at fjerne en Fripræst,
som engang har faaet kongelig Stadsfæstelse.
Ændringsforslaget under Nr. 5 maa jeg lige-
ledes anbefale til Vedtagelse; dette Forslag har
jeg heller Intet at erindre imod. Endelig
kan jeg ogsaa tiltræde Ændringsforslaget un-
der Nr. 6.

Stuttelig maa jeg bede det høie Thing und-
skyldbe, at det maaskee har været mig vanskeligt
at gøre mig forstaaelig for de ærede Medlem-
mer, og at det maaskee har været de Herrer
vanskeligt at høre mig, men jeg haaber ved Si-
den deraf at turde udtale den Fortrøstning,
at den Stilling, jeg indtager til Lovforslaget,
maa være bleven aldeles klar efter de Udtal-
elser, hvormed jeg er fremkommen.

Thorab: Allerede før jeg idag kom her,
var det mig klart, at Udvalgets Fleertal, eller
dets Ordfører, som havde udtalt Fleertallets
Anskuelse om, hvad der var Ministerens Me-
ning angaaende den foreliggende Sag, havde
taget aldeles feil i saa Henseende, og det har
været mig en Tilfredsstillelse at finde Bekræf-
telse paa denne min Opfattelse af Sagen i den
Udtalelse, vi nyligt hørte fra Ministerbordet.
Det var, efter min Mening, klart nok, at den
høitærede Minister ved Sagens første Behand-
ling ikke lagde ubelukkende Vægt paa et forar-
geligt Bevnet og en forkastelig Embedsførelse
med Hensyn til Ubelukkelsen fra Retten til Ab-
gang til præstelig Virksomhed i Frimenigheder,
thi han udhævede netop ligeoverfor det ærede
Medlem for Svendborg Amts 5te Valgkreds
(Høgsbro) et Exempel, der er af Betydning
for Diebliffet, og som viste, at han var tilfunds
at lægge Hindringer i Veien for præstelig Virk-
somhed i denne Retning, ogsaa af andre
Grunde, ja endog af en meget mærkelig Grund.
Den høitærede Minister har idag gjentaget, at
det var Pastor Tranberg paa Bornholm, til
hvem han dengang sigtede, og det var navnlig
en Udtalelse af ham i „Dansk Kirketidende“ for
2den December forrige Aar, som havde gjort
Ministeren opmærksom paa, at det paa ingen

Maade kunde være rigtig at indbrømme en
saadan Mand præstelig Virksomhed indenfor
Folketirken. Jeg gjorde mig strax bekendt
med denne Udtalelse af den Præst, om hvem
der var Spørgsmaal, og jeg fandt da deri
stærke Ord, det er vist — jeg har Udtalelsen
liggende for mig — idet han taler om, at han
ikke vil „udrække en Broderhaand mod den
store frakaldne Masse i den saakaldte Folkets
Kirke, den store Dødens og Fordømmelsens
Stare, som vandrer der, det store aandelige
Piigtog, som gaaer sin dunkle Gang henimod
Mørkets Voliger, og som hverken laaber sig
paavirke af Lovens Trudsel eller Evangeliets
Forjættelser“. Dette er allerede stærke Udtal-
elser, og han gjentager: „Ikke disse store Dø-
dens Starer vilde jeg række Samfundsbaand“,
men ved Siden deraf siger han: „Stjødnt det er
min store Glæde at see, saa Mange som muligt af
disse komme til Omvendelse, Tro og Salighed“
og han siger dernæst: „Ja, med Guds Børneskof
i hele Danmark vilde jeg saa inderlig gjerne
staae i et hjerteligt, ømt Broderforhold, og ikke
for Alt i Verden vilde jeg undvære den Troens
og Livets Varme, som strømmer os imøde fra
Guds levende Menighed indenfor Folketirken.“
Hvad siger han da ligeoverfor sin egen Me-
nighed og sin egen Stilling? Han siger: „Vil
Frikirken“ — hans egen Menighed — „skum-
mel og selvtilfreds, mæt og rig i sine egne
Tanker, bestandig holde sig borte fra de Livets
Vølgeslag, som røre sig andre Steder i Dan-
mark, da vil den efter min Overbeviisning
tidlig eller sildre visne og stivne og tilsidst døe“
— altsaa ogsaa blive et stort Piigtog. Alene
af disse Hovedpunkter vil man see, at det er
en Mand med stærke Ord paa Tungen og i
Pennen. Han giver sin Tanke et saa kraftigt
Udtryk, som det er ham muligt; men dersom
Indholdet af disse Yttringer kunde veies paa
Sandhedens Vægtstaa, vilde vi komme til det
Resultat, at de fleste alvorlige Præster i Lan-
det, om ikke hver Søndag, saa dog mange
Gange, sige det Samme, som der indeholdes i
disse Ord. Jeg har havt Die for, om det
var muligt at finde netop saadanne bestemte Yt-
tringer fra Præster i Folketirken, udtalte paa
Prent, saaledes at det kunde foreligge klart,
at dette ikke var et eneftaaende Exempel uden-